கனக்சபாபதி சரவணபவன்

காலனித்துவ கிருகேகாணமனை

COLONIAL TRINCOMALEE

Trincomalee under Portuguese, Dutch, French and British Ru 1505-1948

2. 20 Damen

காலனித்துவ திருகோணமலை

பொதுசன நூலகம் யாழ்ப்பாடைம். MESL Cotaman ug

கலாநிதி கனகசபாபதி சரவணபவன்

0304 C.C

Minute and Charles - HAD MAN WORK OF

திருகோணமலை வெளியீட்டாளர்கள்

Copyright 2010 All Rights Reserved

முதற் பதிப்பு : ஜூலை, 2010

ഖിതെ

: @.180/-

2/93

(Accorded to the contract of t

Charleton Teacher

Man transport in the

SALES IN INDIA : KUMARAN PUBLISHERS

3 Meigaivinayagar Street Vadapalani, Chennai 26.

Title : Kalaniththuva Thirukonamalai

(Colonial Trincomalee)

Author : Dr. Kanagasabapathy Saravanapavan

Edition : 1" Edition, July 2010

Publisher : Trinco Publishers

Cover Design : M.Mahendran, Toronto, Canada

Page : 400

Size : 18 x 22 c.m.

Paper : 60 GSM White Printing

Price : INR 180 SLR 400

Printed in India

பொருளடக்கம்

752247			-12
Fo			
HO	rov	MATERIAL PROPERTY.	
4 10			7 14

	சில குறிப்புகளும் நன்றிகளும்	8	
1	போர்த்துக்கல்லின் எழுச்சியும்		
	காலனித்துவத்தின் தோற்றமும்	13	
2	போர்த்துக்கீசர் ஆட்சியில் திருகோணமலை		
3	ஒல்லாந்து நிர்வாகம்		
4	ஒல்லாந்து ஆளுநர் வான் சாண்டனின்		
	(Van Senden) திருகோணமலைப் பயணக் குறிப்பு	70	
5	பிரஞ்சுப்படைகளின் வருகையும் வீழ்ச்சியும்		
6	பிரித்தானிய - ஒல்லாந்து ஆதிக்கப்போர்		
7	பிரித்தானிய ஆதிக்கமும் நிர்வாகமும்		
8	திருகோணமலை மீதான பப்பானின்		
	விமானத்தாக்குதல்	273	
9	றோபர்ட் நொக்ஸ் Robert Knox 1641 - 1720	356	
10	Col வெலஸ்லி Colonel Wellesley	366	
11	அலக்ஸான்டர் அலக்ஸாண்டர் Alexander Alexander	371	
12	லியோன் சார்ள்ஸ் Lyon Charles பார்வையில்	383	
இஎ	றணப்பு:		
	திருகோணமலை மாவட்ட ஆட்சியர் 1799 - 1948	396	
	துணை நூற்பட்டியல்		

Foreword

In Sri Lanka Colonial rule changed the way of life of the people and the socio - economic and political order. From the beginning of the 16th Century Portuguese, Dutch, French and English had their eyes cast upon Trincomalee, a natural harbour strategically positioned at the heart of the Indian Ocean. As a Navy Officer I was stationed in Sri Lanka and observed naval operations in the southern Ocean and Trincomalee harbour during World War 2.

It is sixty five years since I, Kenneth Waterson, Ordinary Telegraphist, P/ JX573423 arrived in Colombo on board a troop ship from the UK on Tuesday 18th July 1944. We had sailed due west in the Atlantic to avoid German submarines, U boats, then due south then due east to Gibraltar. A quiet journey through the Mediterranean hugging the North African coast where one could hear a pin drop. After the Suez canal we sailed to Bombay where we changed ships. The new one was Polish and had plenty of oranges, a rare commodity in the U.K. We came through a terrible storm which made most people sea sick except me and a few other lucky ones.

It says something for the organization behind this large convoy at that time. The Naval party from Naval Barrack Portsmouth set off on the morning of 6th June 1944 and we saw the first survivors from the D day landings. They were given sea boats, trousers, overcoat and a tot of rum. We were entrained with 2 meals each and arrived in Glasgow the following morning, after standing at ease for four hours on the dockside, we were joined by army and air force personnel and boarded the troop ship. The female personnel were given first class cabins.

On arrival in Colombo, we were transported by L.C.T (Tank Landing Craft) on the 19th July 1944 to the barracks ashore. We bought oranges, something that was rare in the UK due to the food rationing. In the afternoon we were taken to Chatham barracks. This was a cultural shock. The huts were made out of lattice work, presumably palm tree leaves. The camp was in heavy under growth. Bananas were plentiful, something we rarely saw in the UK.

We fell in for square bashing, drill manoeuvres. I was not wearing a shirt and got terrible sun burn. Fresh pineapples were available which we had not seen in the UK but they made one's mouth sore. On Monday 31st July 1944, I was on draft. There was a train full of us. First we went to Royal Naval Barracks St. Joseph's in Colombo in military trucks. From there we were taken to the Railway Station. The train was a passenger one with hard wooden seats. The platform crew consisted of a Tamil who wore a sarong pulled up between his legs like shorts. He was the stoker who had no avenue of promotion. The driver was a Singhalese who were on overall. Also he had no avenue of promotion. The engineer was a half caste, half Singhalese and half English. He gave orders to the other two dressed in a white suit he wore a toupee.

We travelled through the night to Trincomalee in North East Ceylon. There were no doors to the carriages to prevent people falling out. The train's lights lit up some beautiful scenery. We arrived the following morning tired and dirty. Chits were issued and I was destined for H.M.S. Relentless a modern destroyer. As she was out with a strike force bombarding the Andaman Islands I was put aboard HMS Woolwich, the destroyer parent ship to await her return. I was dumped on board H.M.S Relentless like a sack of potatoes on the 5th August 1944.

On the 10th August we were in dry dock at Colombo to have our bottom scraped and painted with red oxide and have our boilers cleared. On the 29th October 1944, we had our boilers cleared again in Trincomalee. This time we just tied up alongside the Weslwich and the boilers were cleaned whilst we were still afloat. During this period the whole communication ratings were transported in a launch round a headland to a beach where there were some huts in a camp where we had a weeks rest and relaxation. We were supplied from the Relentless each day by whaler, a five man row boat. There were palm trees, monkeys, mongeese, snakes and some deer. Also there were plenty of flies but we had plenty of swimming. Natives came every day to do our washing. Sometimes some of our party took pet shots at Baboons. We washed our mess tables and chairs in the surf. There were sing songs and football matches. There it was over and back to sea.

When on shore leave with my mess mates, we did not like being constantly "touched" by the natives to buy their wares. Once we travelled the length of the main street in Colombo on the local tram. The conductor did not ask us for our fare which surprised us. I think he Shrank back from asking us. We were admonished for doing so biject on booland.org

One end of the main street had shops, cafes for "big eats" and cinemas. At the other there was a school in a residential area. It was here we had stones thrown at us. One of our party had his hat stolen. There was a stand off when eventually the hat was returned. The locals ashore always had clean linen. The "dhobi men" local laundry men washed our shirts on stones to clean them, which shortened their life.

Visiting Colombo was more sophisticated than visiting the harbour area in Trinomial. I never knew there was a Town at Trincomalee. It was impressive when there were lots of war ships in harbour on the rare occasions when they were not at sea. It was one fine sight to see them all riding at anchor. Of course one had o be part of it to be allowed to see it.

Lord Louis Mount batten, Earl of Burma, Chief of South East Area Command had his Head Quarters in Candy, a hill town in the mountains in the middle of Ceylon. This was much cooler than the rest of the island which was appreciated by the Europeans on his staff who normally suffered from tropical heat.

On Christmas day 1944 we went to sea outside Trincomalee harbour patrolling the approach to the harbour. I think we lost the loss because all the other ships in the harbour saluted us on the way out by giving us a blast on their hooters. We fed ourselves well and there was a church service in the in the morning. Then "rounds" mess cleanliness inspections were conducted. The junior seaman came round dressed up in the captain's uniform. Then the junior able seaman came round as the senior non commissioned officer the Coxswain, a chief petty officer. The midshipman dressed up as a full lieutenant. The other officers came dressed up in silly clothes. Finally came the Captain, showing his rank, who was followed by the junior stoker dressed up as the Chief Stoker. The ships Engineer brought a bag full of presents for everyone. Each parcel was minute with something very small in it. He wore a lampshade upside down and muttered away "gibberish" like a Turk. We had been in Trincomalee Harbour for 2 weeks. An allowance of 15 p was made to every one for extra food for Christmas. We had to budget our own menus out of an allowance basically paid. A lot of polo was played in the harbour water and mess quizzes were held. Hardly anyone took shore leave. There was nowhere to go.

After the war was over, on 15th August 1945, I was sent back to H.M.S. Maxina, formerly Chatham Camp, on 3th October 1945 H.M.S. Relentless was sent back to the UK manned by service men with the largest overseas service. I then left H.M.S. Maxina on the 19th October 1945 which was 8 miles from

Colombo. Between the 19th October 1945 and 25th October 1945 I was transported from Colombo to Singapore on board the Aircraft carrier H.M.S Emperor. From there I was transferred to the Cutter H.M.S Senner. On board her we did spells of air sea rescue duties in the Indian Ocean from Ceylon. Then H.M.S Senner was sent back to the UK again manned by servicemen who had the longest overseas service.

On the 7th December 1945, I was back in Colombo in the same camp now known as H.M.S Mayina. On the 14th December 1945 we travelled by 2th class from Colombo to Trincomalee on the train. The seats in 2th class had cushions, which made it more comfortable. The journey took all night. This time I was put on H.M.S Ansonia. This was a repair ship, a floating workshop. She does not sail with the fleet, she stays in harbour. She can and does sail from one harbour to another. She was an ex merchant cruiser. One of the stokers had a mental breakdown and was put in hospital ashore in Trincomalee. At first the hospital staff attended to him. Then the Jaunty (Head of Police on board the Ansonia) sent for me and another Telegraphist. We were sent to the hospital to attend to the stoker. It was the combined services Hospital in Trincomalee. The main building and side words were built of stone. It was the harbour area. The meals were superb. We had some bottled of beer. Local natives did all the work in our mess.

The meals at Christmas were out of this world. We decorated the mess with palm leaves and bandages. The Matron then admonished us for wasting bandages. Whilst on the Ansonia I went ashore every afternoon to Maths lessons. I was preparing for a civil service examination for my career in the civil service after the war. I had to go ashore on a sort of bus service on water. It was held in the E.V.T. centre (Educational and Vocational Training Centre).

Dr K. Saravanapavan has traced the Colonial rule in Trincomalee for over four centuries and aptly entitled his book 'Colonial Trincomalee'. His research work presents this long and historic connection between the Portuguese, Dutch, French, English and region of Trincomalee. I am confident that Dr K. Saravanapavan's book, which documents relationships between the various colonial powers and the Trincomalee region, will inspire students and other readers of colonial history. Dr K. Saravanapavan is the author of "The Historic Trincomalee" and other German books.

Ken Waterson

17 Fonthil Rd Stafford ST16 3JL, U.K

சில குறிப்புகளும் நன்றிகளும்

விரலாறு என்பது நம் கண்முன் காட்சியாக விரிகின்ற சுவடுகள்.

வரலாற்றுச் சுவடுகளை உள்வாங்காமல் நிகழ்காலத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகின்றது. ஒரு சமூகம் தன் வேர்களைத் தொட்டுணரும் பேரனுபவத்தை வரலாற்றில் இருந்தே பெறமுடியும்.

எனவேதான் என்காலத்து மனிதர்களுக்கு வரலாற்றுச் சிற்பிகளிடம் பேச வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. வரலாறு குறித்த நமது நினைவடுக்குகளில் தலைவர்களும், வீரர்களுமே நிறைந்துவிடுகின்றார்கள். ஆனால், அடித்தட்டு மக்களின் உழைப்பு இன்றி சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்வதில்லை.

ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியில் இருந்தே காலனித்துவம் தோற்றம் பெற்றது. போர்த்துக்கீசரின் வருகையுடன் திருகோணமலை வரலாற்றின் நவீன காலத்திற்கான முன்னுரை ஆரம்பமாகின்றது. போர்த்துக்கீசக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் கொடி திருகோணமலைக் கோட்டையில் 1623இல் ஏற்றப்பட்டு, 334 ஆண்டுகளின் பின்னர் 15.10.1957இல் திருகோணமலைக் கடற்படைத்தளத்தில் பிரித்தானியக் கொடி இறக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்குள் சுதேச தமிழ்ச் சிற்றரசுகளின் இறையாண்மை பறிக்கப்பட்டன. ஆலயங்கள் விக்கிரகங்களை இழந்தன. நமது பண்பாட்டின் பெருமிதங்கள் தகர்க்கப்பட்டன. நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. காலனித்துவம் காட்டாறு போன்று இந்த மண்ணின் ஆழ்மனப் படிவங்களின் ஆணிவேர்களைச் சூறையாடியது. இத்தகைய மாற்றங்களை ஒரு தொன்மையான பண்பாடு எவ்வாறு எதிர்கொண்டது என்ற வினாவிற்கு விடை தரும் சமகால சுதேசிகளின் பதிவுகள் என எதுவும் இன்றில்லை. இந்தக் காலப்பகுதிக்குரிய வரலாற்று நூல்களை எழுதிய மிசனறிமார்களும், வெள்ளையர்களும் தங்களை மீட்கப்பட்ட அறிவுஜீவிகள் என்ற தளத்தில் நிறுத்தி இருந்தார்கள். அவர்களுடைய வரலாற்றுச் சித்திரங்களில் கீழைத்தேச மக்கள் மீட்கப்படாத பாவிகள் அல்லது காட்டுமிராண்டிகள். அவர்களின் மிடுக்கான எஜமான் பார்வையின் தரிசனங்களாகவே அவர்களது எழுத்துக்கள் பேசுகின்றன.

எனினும் இந்த நூல் விமர்சனமற்ற வரலாற்றுப் பதிவாகவே அமைகின்றது. நான் இதில் அதிகார மாற்றங்கள் குறித்தே அதிகம் பேசியிருக்கின்றேன். காலனித்துவம் வாழ்வியலில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைத் தனியாகப் பார்க்கும் எண்ணமுண்டு.

காலனித்துவ ஆட்சி குறித்த தேடுதலுக்கு லண்டன், நெதர்லாந்து, ஆவணக் காப்பகங்கள், பிரித்தானியப் பாதுகாப்பு அமைச்சு நூலகம் என்பன அதிகளவில் பயன்பட்டன. இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் பிரித்தானியக் கடற்படை அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய Kenneth Waterson, பிரித்தானியப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரி C.A. Rowsell ஆகியோருக்கு என்றும் என் நன்றிகள். திருகோணமலை பிரித்தானியக் கடற்படைத் தளத்தில் மிக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய என் தந்தை வல்லிபுரம் கனகசபாபதி அவர்களது நினைவுக் குறிப்புக்கள் உதவியிருக்கின்றன.

இந்த வரலாற்றுத் தேடலுக்கு ஆதரவளித்த அன்பு நண்பர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் வி.நந்தகுமார், மூத்த விரிவுரையாளர் திரு க.ஞானேஸ்வரன். திரு க. சுந்தரலிங்கம், திரு A.P.ஓவிவர், திரு க. நடேசபிள்ளை மற்றும் அட்டை வடிவமைப்பைச் செய்த திரு மு. மகேந்திரன், கணனிப் பதிவில் உதவிய திருமதி சாந்தினி சரவணபவன், ஆகியோருக்கு நன்றிகள் பல.

இந்த நூலின் பதிவாகியுள்ள யப்பானியத் தாக்குதல் குறித்த ஒரு பகுதி தினக்குரல் வாரமலரில் தொடராக வெளியிட்ட ஆசிரியர் R. பாரதி அவர்களை அன்புடன் நினைவில் கொள்கின்றேன்.

என் நன்றிக்குரிய இவர்களுடன் எங்கள் வெளியீடுகளுக்கு ஆதரவளித்து வரும் பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு செ.கணேசலிங்கன் அவர்களுக்கு என்றும் எங்கள் அன்பு.

> *இந்த நூல் எங்கள்* அன்புத் தாயார் வள்ளிநாயகம்

> > நினைவாக

